Södertörns Högskola
Konstvetenskap

Konstvägen Sju Älvar:
Monumentalitet i norrlands skogar

Kent Karlsson: Hägring

Johanna Pergefors

C-uppsats, ht 2005
Handledare: Håkan Nilsson

Innehåll

Inledning s. 4

Syfte och frågeställningar s. 4

Metod och presentation s. 5

Forskningsläge s. 6

Konstvägen Sju Älvar s. 8

Det offentliga rummet s. 11

Offentlig konst s. 13

Monument s. 16

Skulpturparken s. 18

Konstvägen som monument s. 20

Konstvägens funktion s. 23

Sammanfattning s. 26

Källor och Litteratur s. 28

Otryckta källor s. 28

Muntliga källor s. 28

E-post s. 28

Litteratur s. 28

Bildförteckning s. 29

Bilagor s. 31

Abstract

Pergefors, Johanna
Konstvägen Sju Älvar – monumentalitet i norrlands skogar
C-uppsats
Konstvetenskap
Södertörns Högskola
Ht 2005
Sidor: 41

An analysis of Konstvägen Sju Älvar, an exhibition of modern Nordic sculpture along a road trough the wilderness of Northern Sweden. Konstvägen is a project for public art and contemorary art in northern Sweden. The intention is to see what happens when you exhibit art alongside a road and what function it fills. By comparing the qualities of Konstvägen to the qualities of a monument Konstvägen and it's exhibitional functions are sought to be understood.

Nyckelbegrepp: Konstvägen Sju Älvar, public art, contemporary art, monument, exhibitional functions

Inledning

Jag är intresserad av utställningsrum. Det finns många olika sätt att ställa ut konst på och alla de olika sätten ger konstverken olika betydelse. Utställningsrum är spännande därför att konsten och rummet lever i ett slags symbios med varandra. Det är spännande vad man tillåter i de olika miljöerna, att vissa saker är tillåtna i vissa miljöer och tabu i andra. Offentlig konst är ett bra exempel på detta. Man stöter på offentlig konst både inne på museer och ute på bland annat torg. Jag har upplevt att det gärna diskuteras om konstens vara eller icke vara när konsten befinner sig utomhus, men diskussionen blir svårare att hantera när konsten är inomhus.

Personligen tycker jag att offentlig konst utomhus är mer intressant därför att den lätt glöms bort och glider in i omgivningen. Plötsligt kan man upptäcka detaljer i sin omgivning som man aldrig sett förut trots att man passerat stället hundra gånger. Som stockholmare har jag passerat t-centralen många gånger utan att riktigt se miljön. Men en dag sitter man i vagnen och ser mosaiken som täcker väggarna på gröna linjens station mot Hässelby. Ögonblicket då man ser något som man inte förväntar sig är lika spännande varje gång. Det är att upptäcka nya miljöer i de rum man trodde att man kunde som sin egen bakficka, men visst har vi väl alla stuckit ner handen i bakfickan någon gång och hittat en bortglömd ”tjuga”? Man blir lika glad varje gång!

Konstvägen Sju Älvar är ett projekt i norrland för samtidskonst på landsbygden. På 35 mil har man spridit ut tolv konstverk. De flesta av verken ligger i närheten av, men inte i samhällen och byar. Samtliga av verken ligger längs eller i anknytning till en landsväg, Konstvägen. I den här uppsatsen kommer jag att titta närmare på Konstvägen och dess offentliga konst i norrlands skogar.

Syfte och frågeställningar

Det som skiljer Konstvägen Sju Älvar från andra utställningsforum är att de använt sig av vägen som utställningsrum. Konstnärer har länge försökt att ta sig ut från galleriet, men att använda vägen som utställningsrum hade jag själv aldrig tänkt på. Längs vägar ser man vanligtvis Vägverkets skyltar och reklam, skulle man hinna med att se konst? Det faktum att man använder sig av en kombination av landskapets egen skönhet och konsten för att locka besökare fick mig än mer intresserad. Det här verkar vara en väg med så mycket att uppleva att det är tveksamt om man ska köra för att se den. Hur ska man fördela sin uppmärksamhet för att fortfarande köra säkert längs den här sträckan?

Jag vill ta reda på vad som händer när man ställer ut i vägrenen och vilken funktion som Konstvägen Sju Älvar fyller? Konstvägen väcker tusen frågor, ska jag betrakta vägen som ett galleri eller ett torg? Är hela Konstvägen ett monument eller ska varje konstverk ses som individuellt?
Det finns dock tre huvudfrågor som jag vill försöka att besvara. Vad är det, varför finns det och vem är det till för?

Metod och presentation
Konstvägen har en internetsida med information om organisationen, utbudet av information var dock ganska litet angående Konstvägen. Det fanns en kort presentation av föreningen och Konstvägen samt information om de tolv skulpturerna. Konstvägen kallas för en skulpturled av föreningen och jag tyckte inte att det var tillräckligt uttömmande benämning från projektet. Jag såg möjligheter och frågor i Konstvägen som jag förstod att jag inte skulle få besvarade om jag arbetade enbart med tryckta informationskällor om Konstvägen. Eftersom den tryckta informationen om Konstvägen var menad som turistinformation så var den ganska torftig och gav ingenting om själva organisationen kring Konstvägen. För att kunna förstå bättre vad Konstvägen handlade om tog jag kontakt med personer som jobbar eller har jobbat med Konstvägen; föreningens ordförande Sam Ersson, f.d. medlem i föreningen och studierektor för Konstvetenskap på Umeå Universitet Ivar Tornéus och en av de deltagande konstnärerna, Fredrik Wretman.
Jag har haft kontakt via e-post med Sam Ersson och Ivar Tornéus och via telefon med Fredrik Wretman. Genom att kontakta ordföranden i föreningen hoppades jag kunna få information om hur föreningen fungerar idag och hur tankarna kring Konstvägen har gått. Ivar Tornéus rekommenderades via Statens Konstråd angående frågor kring konstverken längs Konstvägen. Fredrik Wretman fick representera konstnärerna i projektet. Jag var nyfiken på hur han upplevt samarbetet med föreningen och hans tankar angående Konstvägen som projekt.

Eftersom Konstvägen använder sig av vägen som utställningsrum så har jag läst om vägarkitektur och kontaktat Vägverket för att höra hur de ställer sig till Konstvägen eftersom den agerar i motsats till skriven policy angående utsmyckningar i vägmiljöer. Jag använder mig även av litteratur om olika forum för offentlig konst såsom museet, torget och skulpturparken för att kunna jämföra och urskilja Konstvägen från dem. Konstvägen är ett

projekt för offentlig konst och jag har valt att främst jobba med texter om offentlig konst av Robert Musil, Clement Greenberg och Dan Karlholm.

Jag börjar med att presentera Konstvägen Sju Älvar, först organisationen och sen själva vägen/utställningen. Eftersom Konstvägen är ett projekt för offentlig konst har jag sedan valt att diskutera det offentliga rummet och offentlig konst, olika typer av offentlig konst och varför vi har den. Sedan presenterar jag olika typer av monument. För att kunna definiera vad Konstvägen är har jag valt att jämföra den med ett monument. Genom att jämföra Konstvägens egenskaper med ett monuments egenskaper hoppas jag kunna få en tydligare bild av hur Konstvägen fungerar utställningsmässigt. Jag kommer att återvända till Konstvägen Sju Älvar för att undersöka hur den fungerar som utställningsrum. Min tes är att Konstvägen i sin helhet är ett monument och det behandlar jag i det näst sista avsnittet. Jag avslutar med att diskutera konstvägens funktion.

Forskningsläge

Trots att Konstvägen Sju Älvar funnits i mer än tio år så finns det inte mycket skrivet om själva projektet. Den största delen av informationen om Konstvägen Sju Älvar består av turistinformation eller information som föreningen själv publicerat och även den är mestadels inriktad på turism. Det jag har saknat är information om hur omgivningen reagerat på Konstvägen och vilken effekt den haft på de deltagande kommunerna. Offentlig konst är något som det brukar pratas mycket om så bristen på dokumentation om Konstvägens bemötande är förvånande. Om jag haft tillgång till ett större material om själva Konstvägen och hur den har påverkat kommunerna kunde mitt resonemang ha blivit annorlunda.

Eftersom Konstvägen är ett projekt för samtida offentlig konst och jag har använt mig av just litteratur om samtidskonst och offentlig konst. Inom forskningen kring den offentliga konsten har jag använt mig av Robert Musils ”minnesmärken”, Clement Greenbergs ”The Avant-garde and Kitsch” och Dan Karlholms ”Det tomma monumentet”. Jag har även använt böcker om arkitektur och museets utveckling. Eftersom skulpturparken likt Konstvägen är ett forum för skulpturer placerat utomhus har jag tittat närmare på den strukturen i ”Wanås Historia” och besökt Umedalen Skulpturpark i Umeå. För att få mer information om själva Konstvägen har jag kontaktat ordföranden i föreningen Konstvägen Sju Älvar, Umeå

Universitets studierektor i Konsthistoria Ivar Tornéus som var med i föreningen vid starten och en av konstnärerna, Fredrik Wretman.

Konstvägen Sju Älvar

1965 bildades Föreningen Sju Älvar för att locka turister ut i vildmarken på bilsemester. Det var meningen att vägen, som löper från Holmsund på östkusten till Borgafjäll i södra Lappland, skulle byggas ut till Norska atlantkusten och på så sätt knyta ihop kusterna. Det blev aldrig en väg till Norge, och 1998 ombildades turistföreningen till en konstförening; Konstvägen Sju Älvar. Namnet kommer från att vägen går över sju älvar.

I ett EU-finansierat projekt att skapa konstverk utmed vägar blev ’60-talets turistväg en 35 mil lång konstutställning.[1] Förutom EU har även Statens konstråd, de fem deltagande kommunerna (Umeå, Vännäs, Bjurholm, Åsele och Dorotea), Länsstyrelsen i Västerbottens län, Västerbottens läns landsting, Länsarbetsnämnden i Västerbotten, stiftelsen Framtidens kultur och AF kultur och media finansierat projektet.[2]

”Troligtvis den längsta permanenta skulpturvägen i världen” enligt föreningen själv.[3]

Konstvägen har idag (2005) tolv konstverk på sträckan mellan Holmsund och Borgafjäll (se bild nr1).

Bild nr 1

Det första konstverket invigdes 1996. När föreningen bildades placerades tio konstverk ut och sedan dess har det tillkommit ytterligare två. Konstverken är skapade speciellt för Konstvägen och konstnärerna har själva fått välja platserna. Projektet ställer särskilda krav på konsten, elva av de tolv konstverken står utomhus året runt oavsett väder. Konstverkens placering utomhus för med sig krav på tålighet, men föreningen har inte haft några uttalade materiella krav på konstnärerna. Som resultat är konstverken i olika tåliga material, det har använts allt ifrån rep till kraftledningar, och det inverkar på konstverkens fortlevnad. 1996 sattes det första konstverket ut, två andra placerades ut 1997 och ytterligare sju fick sin plats längs

[1] http://www.konstvagen.se/main_frame.php 2005.09.04
[2] Turistbroschyr Konstvägen Sju Älvar. 2004 *350 kilometer intryck*
[3] Turistbroschyr Konstvägen Sju Älvar. 2004 *350 kilometer intryck*

Konstvägen 1998.[4] Snart tio år senare är vädrets slitage tydligt på flera av verken. Eftersom Konstvägen är en ideell organisation är det svårt att finansiera reparation av verken, några verk har från början haft en bestämd livstid i projektet.[5] De två senaste tillskotten har haft krav på att använda sig av vädertåliga material för att verken ska kunna stå en längre tid.[6] Det enda av verken som inte står utomhus är Fredrik Wretmans ”8 11” som installerats i en numera oanvänd turbinpump i Baggböle längs Umeälven (se bild nr 2). Trots att Wretmans skulptur är relativt skyddad i sin turbinpump har han valt att göra om sin skulptur och byta ut skumgummit i figuren mot mer hållbar koppar på förfrågan från föreningen efter att det visat sig att skumgummit i den första versionen av skulpturen föll sönder.[7]

Bild nr 2

Bild nr 3

Förutom tidigare nämnda konstnären, Wretman, har ytterligare elva konstnärer medverkat i projektet. De är Mats Caldeborg, Ulf Rollof, Kent Karlsson, Gunilla Whilborg, Kari Cavén, Sigurdur Gudmundsson, Mikael Richter, Solfrid Mortensen, Olof Tällström, Anna Karin Furunes och Monika Larsen Dennis.[8] Samtliga konstnärer är nordiska och Ivar Torneus, studierektor i Konstvetenskap vid Umeå Universitet och före detta medlem i föreningen, sa i ett seminarium om offentlig konst år 2000 att om de skulle utöka Konstvägen med fler verk fanns en tanke om att fortsätta med konstnärer på samma breddgrad som Konstvägen.[9] Efter seminariet utökades Konstvägens utbud med två verk, A K Furunes fick sitt verk utplacerat 2003 och M Larsen Dennis sattes ut 2004. Konstnärerna kommer från Norden, men verkar inte på samma breddgrad som Konstvägen.

[4] Turistbroschyr Konstvägen Sju Älvar. 2004 *350 kilometer intryck*
[5] e-post Ersson, Sam. Ordförande i Konstvägen Sju Älvar. 2005.11.22 se bilaga 2
[6] e-post Ersson, Sam. Ordförande i Konstvägen Sju Älvar. 2006.01.05 se bilaga 4
[7] Wretman, Fredrik Konstnär 2005.11.28 Muntlig källa.
[8] För bilder av deras konstverk se bilaga nr1
[9] Dokumentation av seminariet *Upptäcktsresande i den offentliga konsten Ett seminarium om möjliga och omöjliga uppdrag* Edsvik Konst och Kultur. Stockholm. 2000 05 09

De tolv skulpturerna är utspridda på 35 mil. De första tretton milen av Konstvägen har sju av de tolv skulpturerna, sjutton mil senare hittar man det sista konstverket. Konstvägen slutar med en bergvägg fem mil efter det sista konstverket. I turistbroschyren om Konstvägen står inget om att vägen slutar i en bergvägg. Personligen anser jag att det är ett så ovanligt avslut på en landsväg att det är värt de extra fem milen bara för att uppleva det, men utan informationen om bergväggen har jag svårt att se hur man ska motivera besökaren att åka fem mil extra bara för att ha avslutat Konstvägen.

Skulpturerna varierar i storlek. Bland de större verken finns Gunilla Whilborgs ”Väg ledning” och Olof Tällströms ”Ett Ljusfenomen”. Whilborgs verk ska föreställa samiskt mönster som broderats med rött rep i en kilometer längs vägkanten (se bild nr 2). Repet är trätt genom öglor på metallpinnar och löper ungefär en halvmeter över lingonriset. Konstverket har en längd som gör det möjligt att hinna se utan att stanna bilen, men det är svårt att uppfatta mönstret då man som bilburen besökare ser konstverket från sidan.
Tällström har installerat en ring med lysande pålar på ett kalhygge (se bild nr 3). Ringen har en diameter på 30 meter och består av 32 pålar. Tällströms skulptur är den sista fem mil innan Konstvägens slut i en bergvägg väster om Borgafjäll. Tällströms skulptur är ett av de verken som har en begränsad livstid. ”Ett Ljusfenomen” är placerat på ett kalhygge och planer på att hålla det kalt finns tydligen inte då ordföranden Sam Ersson säger att skulpturen kommer att försvinna i den ungskog som växer upp.
Ivar Tornéus jämför Konstvägens skulpturer med Robert Smithsons ”Spiral Jetty” och ”Lightning Field” av Walter De Maria (se bild nr 4) som är två exempel på ”land art”. Smithsons ”Spiral Jetty” är en artificiellt konstruerad spiral av sten, lera och saltkristaller vid Great Salt Lake i Utah, U.S.A.[10] Besökaren kan uppleva spiral på plats, men den ses bäst från luften, och flygfoton är den vanligaste dokumentation av verket.
”Lightning Field” är ett fält med 400 pålar av stål som drar till sig elektriska stormar i öknen i New Mexico. Konstverket upplevs bäst när det passerar en elektrisk storm, men konstnären rekommenderar även att besökaren upplever verket under en längre tid och helst ensam.[11] ”Lightning Field” förvaltas av Dia Art Foundation som erbjuder upp till sex besökare möjligheten att övernatta under perioden maj – oktober.[12]

[10] http://www.robertsmithson.com/earthworks/spiral_jetty.htm 2006.01.24
[11] http://www.lightningfield.org 2006.02.03
[12] http://www.lightningfield.org 2006.02.03

Bild nr 4

”Spiral Jetty” och ”Lightning Field” är exempel på världsberömd konst som agerar i samspel med naturen, men den är också exempel på konst som ställer krav på besökaren. Whilborgs och Tällströms skulpturer kräver även dem en del av besökaren. Förutom det något otillgängliga läget som de har gemensamt så fordrar skulpturerna även planering i form av tid eller läge. Både ”Spiral Jetty” och ”Väg ledning” är verk som ses bäst från ovan. ”Lightning Field” upplevs bäst under en elektrisk storm, men rekommenderas även att upplevas i soluppgång eller skymning. Den ljusfattiga miljön är även något som ”Ett Ljusfenomen” upplevs bäst i. Med tanke på det nordliga läget för Konstvägen är ljuskravet ett problem när det gäller ”Ett Ljusfenomen”. Som enda skulptur beroende av mörker kräver den planering när man ska besöka Konstvägen. Ett besök under industrisemestern i juli ger besökaren en tidsfrist på ca två timmar strax efter midnatt att uppleva skulpturen i sitt rätta element. Ett besök senare på året kan ge besökaren samma antal timmar mitt på dagen att se de övriga elva skulpturerna i dagsljus.

Det offentliga rummet

Den yta som alla har tillträde till kallas för det offentliga rummet. Vi har olika typer av offentliga rum, både inne och utomhus. Till det offentliga rummet räknas mer eller mindre allt utomhus. De offentliga rummen är till för allmänheten. Det finns även offentliga rum inomhus, museer är ett exempel på det. Till skillnad från det offentliga rummet utomhus kan det avkrävas en besöksavgift för att få tillträde till dessa rum, men de är ändå en del av vårt offentliga rum.

Offentlig konst är den konst som ställs ut i de offentliga rummen, den finns exempelvis inne på museerna, på torgen, och parker. Hur vi ser på konsten i de olika offentliga rummen varierar. Konstvägen är ett projekt för offentlig konst i Norrland. Grundidén, att föra ut samtidskonst till platser den annars inte nått ut till, har genomförts med vägen som utställningsplats. Även våra vägar är en del av vårt offentliga rum, de skogar man korsar längs

konstvägen har även de en del i vårt offentliga rum. Sveriges skogar skiftades relativt sent och vår allemansrätt är en kvarleva från när skogarna var allas att utnyttja. Konstvägen har på sätt och vis gjort skogen och vildmarken aktuell som offentlig plats och utrymme för offentlig konst. I det här stycket kommer jag att presentera två platser där vi är mer vana att se offentlig konst, museet och torget. Jag kommer att presentera museets och torgets funktioner och diskutera deras skillnader.

Det europeiska museet utvecklades i Frankrike och England under drygt hundra år från mitten av 1700-talet till strax efter 1800-talets mitt. Den europeiska museiformen skiljer sig från den amerikanska då det europeiska museet oftast ägs av staten medan det amerikanska museet generellt sett är en privat institution.
Bakom utveckling av museet fanns en utbildningstanke. Museer inrättades på sätt och vis som läroinstitutioner för folket.[13]
Det moderna konstmuseets utseende utvecklades i början på 1900-talet. Det moderna konstgalleriet kallas idag för ”den vita kuben” efter Brian O’Dohertys bok om konstgalleriet. Det var med modernismen som galleriet utvecklades till den vita kuben, genom att skala bort rummets karaktär tillåts all fokus att läggas på det som ställs ut i rummet.[14] Den vita kuben skapar ett vakuum kring konsten som är menat att ge betraktaren möjlighet att bara ägna sig åt konsten. Den möjligheten finns inte för offentlig konst utomhus.

Som offentligt rum har torget alltid varit viktigt, torget är en knutpunkt i staden. På torget fanns vattenpumpen, där skedde handel och där hölls möten. Offentlig konst är ett vanligt inslag i den här miljön.
Ett modernt torg som fortfarande har det gamla torgets egenskaper är Sergels torg i Stockholm. Då Klarakvarteren revs i efterkrigstidens Stockholm kom David Helldén och Jörgen Kjaergaards nya Sergels torg att bli kärnan i det nya Stockholm som växte fram. Stockholms stad ville skapa en ny stadskärna med Sergels torg, det skulle bli stadens ”huvudentré”.[15] I och med att Stockholms tunnelbanas centralstation ligger under Sergels Torg förstärks torgets funktion som huvudentré. Alla som kommer till Stockholm city med tunnelbanan kommer till Sergels torg.

[13] Schubert, Karsten. 2002. *The Curator’s Egg The evolution of the museum concept from the French Revolution to the present day*. One-Off Press. London. s. 17-28, 39
[14] O’Doherty, Brian. 1999. Inside the White Cube The Ideology of the Gallery Space. Expanded Edition. University of California Press. Berkeley, Los Angeles & London. s. 65-86
[15] Rörby, Martin. 2002. *David Helldén Modernistisk visionär på traditionens grund*. Stockholmia Förlag. Stockholm. s.302

Kulturhuset, Stockholms variant av ett Folkets Hus, ligger vid Sergels torg och shoppingkvarteren breder ut sig runt torget. Den breda trappan från Drottninggatan ner mot torget har blivit sittplatsen för torget. Torget fungerar fortfarande som utgångspunkt för demonstrationer och trappan upp mot Hamngatan har en depå som fungerar som en talarstol för exempelvis politiska möten.

Offentlig konst på torg skiljer sig från den på museer. Den största skillnaden är att konsten står utomhus. I och med att konsten står utomhus ställs materiella krav på verken, de måste tåla elementen de kommer att utsättas för. Det svåraste för konstverken är dock att göra sig hörda i torgets miljö. Konstmuseets vita kub skapar ett vakuum kring konsten som är menat att ge betraktaren möjlighet att bara ägna sig åt konsten. Den möjligheten finns inte för offentlig konst utomhus. Till skillnad från museets vita kub så kan inte torgets konst isolera sig från den omgivande miljön. Konsten måste tävla om åskådarens uppmärksamhet tillsammans med reklam, byggnader, trafik med mera. Robert Musil har skrivit om minnesmärkens förmåga att bli osynliga och motsäga sitt syfte genom att glömmas bort.[16] Musil riktar sin kritik främst mot minnesmärken i brons och marmor, men tar även upp människans förmåga att efter ett tag inte längre lägga märke till sin omgivning. Objekt i brons och marmor kanske lättare smälter in och försvinner i omgivningen, men dagens städer sprakar av färger och även mångfärgad konst förlorar betraktaren så småningom. Precis som tavlan inomhus efter några dagar glöms bort enligt Musil slutar även offentlig konst oavsett färg att dra uppmärksamheten till sig.

Offentlig konst

Jag vill jämföra konsten längs Konstvägen med konst på våra torg. Som plats att visa konst har museet och torget skilda möjligheter. Man skulle kunna tro att torgets tillgänglighet är en fördel för konsten. Det kan det vara, speciellt då konstverket är nytt, men efter ett tag har konst i offentliga rum utomhus en förmåga att absorberas av omgivningen.[17]
Konstverk som pryder torg har en annan funktion och innebörd än ett konstverk i ett galleri. Förutom den rent estetiska funktionen kan offentlig konst som t.ex. monument meddela ett

[16] Musil, Robert. 1992. *Historier som inga är.* Stockholm. “Minnesmärken”.
[17] Musil, Robert. 1992. *Historier som inga är.* Stockholm. ”Minnesmärken”.
Hall, Thomas m.fl. (utg.). 2001. *Vad betyder Verket? Konstvetenskapliga studier kring måleri, skulptur, stadsplanering och arkitektur.* Karlholm, Dan. *Det tomma monumentet*. Stockholm.

budskap. Offentlig konst speglar enligt Greenberg landets mentalitet. Greenberg tar upp östblockets val av stil på offentlig konst som en politisk strategi. Genom att välja en kitsch stil på den offentliga konsten tillmötesgår de folket.[18] Clement Greenberg, amerikansk konstkritiker, tar upp delningen mellan vad som anses vara avant-garde och kitsch inom konsten och varför den ena konstriktningen, avant-garde, hör till finkultur medan den andra, kitsch, ses ner på i ”The Avant-Garde and Kitsch”.[19] Greenberg hävdar att finkultur är en konstgjord företeelse. Att kunna uppskatta konst från avantgardisterna, som t.ex. Picasso, kräver träning och att avant-gard konsten därför riktar sig till en liten grupp i samhället. Eftersom den större delen av befolkningen inte är tränad för finkultur föredrar de mer föreställande konst. Till skillnad från avantgardisterna är den konstgenren inte nydanande eller experimentell, Greenberg säger att det är konst som betraktaren kan titta på utan ansträngning. Den konst som den stora otränade massan föredrar kallar Greenberg för kitsch. Exempel på sådan kitsch offentlig konst är de högts ras- och nationalromantiska skulpturer som fanns inom Sovjet och östblocket. Genom att använda ett språk i den offentliga konsten som är lätt att ta till sig kan man prata till massorna. Avant-garde är motsatsen till kitsch eftersom det ska vara ett *nytt* uttryck och därför inte förstås av massorna.

Eftersom konst utomhus utsätts för hårdare slitage än konst inomhus tillverkas de ofta i slittåliga, och enfärgade material, som brons och marmor. Dessa materialval är något som Robert Musil anklagar för att bidra till vår förmåga att ignorera minnesmärken, som också är en del av vår offentliga konst.[20]

Konst som är ämnad för en utomhusmiljö har materiella krav som skiljer sig från annan konst. Det måste vara tåligt mot slitage och väder. Konsten utomhus måste också tålas att repareras. Delar måste kanske bytas ut eller ersättas. På ett museum kan det hända att en tavla tvättas om den mörknat för mycket, eller att den behöver restaureras. Konst på museum anses nästan ha en själ som förstörs om det inte kan förbli i original. Verket är som en förlängning av konstnären själv, att byta ut delar av ett verk blir som att byta ut delar av konstnären själv. Det kan nästan liknas vid stympning. Den uppfattningen kan inte finnas i ett verk för

[18] Dorfles, Gillo. 1970. *The World of Bad Taste*. New York. Greenberg, Clement. 1939. “The Avant-Garde and Kitsch”.
[19] Dorfles, Gillo. 1970. *The World of Bad Taste*. New York. Greenberg, Clement. 1939. “The Avant-Garde and Kitsch”.
[20] Musil, Robert. 1992. *Historier som inga är.* Stockholm. ”Minnesmärken”.

utomhusbruk, den måste kunna förnyas om den ska stå kvar. Ett verk som restaureras med jämna mellanrum kan inte ha samma unika status som annan konst.
Det finns alltså olika uppfattningar om vad som är original när det gäller konst för museet eller torget. På museet ska ingenting bytas ut om det ska vara ett original, det kravet är inte lika strikt när det gäller offentlig konst utomhus.
Konstvägen har precis som torget konstverk som står utomhus året runt. Trots de materiella krav som en sådan miljö ställer på konstverken så har föreningen valt att inte ställa de kraven på de deltagande konstnärerna. Konstnärerna har fått fria händer i utformningen av sina konstverk. Som ett resultat har verken naturligt olika livslängd. Föreningens kravlöshet på konstverken innebär en begränsad livslängd även för Konstvägen så som den ser ut i skrivandets stund (2006). Till skillnad från ett torgs utsmyckning är Konstvägens inte tänkt att vara konstant. Föreningen är medveten om att vissa verk har en begränsad tid på Konstvägen, vad som kommer att hända med Konstvägen då de verken inte längre är tänkt att delta är ännu inte planerat.

Torget och vägen har gemensamt att dess besökare mer eller mindre är på väg någon annanstans. Längs Konstvägen är dock parksofforna utbytta mot parkeringsfickor. I artiklar om Konstvägen benämns ofta konsten som en uppenbarelse. Eftersom utställningsrummet är en väg i det här fallet är rummet beroende av skyltar i högre grad än ett traditionellt galleri eller ett torg. Robert Venturi, Denise Scott Brown och Steven Izenour har skrivit om arkitektur längs motorvägen i "*Learning from Las Vegas*". Eftersom Las Vegas vuxit upp kring motorvägen har den blivit beroende av vägskyltarna. För att locka så många besökare från motorvägen som möjligt har skyltarnas storlek och utseende blivit ett av de viktigaste inslagen i arkitekturen. Det behövs en stor skylt som syns på långt håll som talar om vad som kommer att erbjudas, och en mindre skylt som visar vägen när man kommer närmare.[21] Konstvägen använder sig också av vägskyltar för att informera bilisterna om att de besöker en skulpturled. På flera ställen längs vägen talar vägskyltar om att man kör längs Konstvägen Sju Älvar och innan själva konstverket upplyser mellan en till tre skyltar om att man snart kommer passera ett konstverk. Det finns ändå en vilja i föreningen att ge besökaren en känsla av konstgalleri eftersom man är tvungen att stanna i en parkeringsficka i närheten av konstverket för att få information om konstverket, konstnären och själva Konstvägen. Till skillnad från Las Vegas har Konstvägen inte utvecklat en egen skylt för att informera

[21] Venturi, Robert m.fl.1977. *Learning from Las Vegas: The Forgotten Symbolism of Architectural Form*. Revised Edition. The MIT Press. Camebridge, Massachusetts & London.

förbipasserande om dess existens. Konstvägen har fått använda sig av Vägverkets informationsskyltar i blått med vit text och det har även fått använda sig av ”kringlan” för att ytterligare visa att det är en sevärdhet.

Just vägsäkerheten var något som oroade mig när jag började undersöka Konstvägen. Eftersom Konstvägen har valt att arbeta med vägen som offentligt rum och plats för konsten så har de problematiserat besökarna tillgänglighet till verket även på plats. Om man besöker Konstvägen är det inte säkert att man kan stanna för längre betraktelse av varje skulptur. I Vägverkets Policy för vägarkitektur från 2001 fastställer Vägverket att ”utsmyckningar som tillägg i redan byggda väganläggningar skall undvikas”.[22] Dels måste det tas hänsyn till trafikanterna vars fokus främst ska ligga på körningen men även Konstvägens besökare ska kunna se konsten utan att riskera livet. Jag tog kontakt med Mats Lindström på Vägverket som har ansvaret för vägarkitektur och utsmyckningar i Västerbotten för att höra hur Vägverket ställer sig till Konstvägen. Lindström berättade att det förts en diskussion med Konstvägen Sju Älvar kring uppförandet av vägen. Som ett resultat av säkerhetsåtgärder är vissa skulpturer endast skyltade i ena riktningen eller inte alls beroende på möjligheter att stanna vid skulpturerna. Det måste finnas plats både för fordonet och besökaren att röra sig kring skulpturen utan att hindra trafiken. Själva skulpturerna står oftast utanför Vägverkets område och har därför inte rört dem, men i och med att besökaren använder sig av Vägverkets vägar för att se skulpturerna har säkerheten kring det diskuterats.[23]

Monument

En del av den offentliga konsten är monument. Monument kan innebära flera olika saker. Det används ofta som ett adjektiv för att beskriva något, till storleken exempelvis. En byggnad kan till exempel beskrivas som monumental. Precis som Dan Karlholm skriver i ”Det tomma monumentet” är det svårt att definiera *vad* ett monument egentligen är.[24] Monument blev ett vanligt inslag i den offentliga konsten i Europa under 1700-talets slut. Monumenten spelade en roll i att stärka den nationella känslan som började utvecklas. Flera ämnen kunde bli föremål för monumentet, till exempel nationen personifierad eller tekniska framsteg gjorda av

[22] Vägverket. 2001. *Policy för vägarkitektur* http://www.vv.se/templates/page3_1387.aspx 2006.01.24
[23] Lindström, Mats. Vägverket, Umeå. 2006.01.30 Muntlig källa.
[24] Hall, Thomas m.fl. (utg.). 2001. *Vad betyder Verket? Konstvetenskapliga studier kring måleri, skulptur, stadsplanering och arkitektur.* Karlholm, Dan. *Det tomma monumentet*. Stockholm

landsmän. Inom konstvärlden står det oftast för två saker, minnesmärken eller något som jag kommer att kalla för representanter.

Minnesmärken reser vi för att hedra minnet av en händelse eller en person. Idag har vi många minnesmärken för till exempel krig eller andra katastrofer. Det essentiella i dessa minnesmärken är att de handlar om något förflutet. Krigsmonument resta över soldater som omkommit i strid är både ett minnesmärke för den omkomne soldatens familj och ett monument över nationellt mod. Genom att spela på patriotism kan monumentet förklara dödsfallen som nödvändiga.
Exempel på minnesmärken är Vietnam-monumentet av Maya Lin Veterans' Memorial, Washington D.C. Estonia-monumentet av Miroslaw Balka i Stockholm och Wallenberg-monumentet av Kirsten Ortwed i Stockholm. Minnesmärken agerar som upprätthållare av det kollektiva minnet.
Den andra betydelsen för ett monument, representanten, innebär att monumentet representerar något som fortfarande kan vara aktuellt. I det här fallet handlar det inte om det kollektiva minnet utan det kollektiva medvetandet. Dessa representanter kan föreställa en levande person eller en pågående process. I diktaturer är/var det vanligt att monument reses över ledaren och den politik som ledaren står för. Sovjet, Nordkorea och Irak är tre exempel på diktaturer som flitigt använde eller använder sig av monument som representanter.[25] Den här sortens monument förvandlas ofta till minnesmärken när personen eller politiken går ur tiden. De är även offer för ikonoklasm då de, eftersom de representerar ett förflutet, ofta rivs ner eller förstörs vid regimbyte.[26] Ett exempel på det i nutid är bilden av de allierades soldater som hjälper befolkningen att fälla en staty av Saddam Hussein i Irak för att symbolisera att Saddams styre och Irakkriget är över.

Jag kommer att diskutera Konstvägen Sju Älvars funktion och existens senare i uppsatsen. För att kunna föra mitt resonemang har jag valt att arbeta med Konstvägen som ett monument av det slaget som jag kallar representativt. När jag diskuterar Konstvägen som ett monument är det inte ett minnesmärke jag syftar på utan en representant.
Jag kommer att föra en diskussion om Konstvägen som ett monument över 1990-talets samtidskonst.

[25] Michalsky, Sergiusz. 1998. *Public Monuments in the Third World.* London.
[26] Meecham, Pam & Sheldon, Julie. 2000. *Modern Art: A Critical Introduction*. Routledge. London & New York. s.38

Skulpturparken

Förutom museer och torg är skulpturparker ett etablerat forum för distribuering av skulpturer. Till skillnad från annan konst i vårt offentliga rum behöver inte konsten slåss om betraktarens uppmärksamhet eftersom konsten är kärnan i parken. Skulpturparken kan liknas vid ett utomhusmuseum för konst. Parken ger utrymme åt konsten men också avskildhet åt varje verk. Precis som konstmuseet finns det ett stort utbud av konst på en relativt liten yta. Det relativt begränsade området ger betraktaren en känsla av överkomlighet, besökaren kan se konsten i lugn och ro, betänka den och återvända till den.

Två svenska exempel på skulpturparker är Wanås i Skåne och Umedalen skulpturpark i Västerbotten. Båda parkerna ägnar sig åt samtida skulpturer och installationer.
Wanås är en borg från 1400-talet belägen i Skåne och ägs idag av Carl-Axel Wachtmeister. Wanås Park startade 1987 i och med Marika Wachtmeisters beslut att rymma konstutställningar med internationell samtidskonst i Wanås slottspark. Parken drivs av Stiftelsen Wanås Utställningar. Utöver de tillfälliga utställningarna har parken idag även permanenta skulpturer.[27]
Umedalen skulpturpark grundades 1994 på initiativ av fastighetsbolaget Balticgruppen som äger området i samarbete med Galleri Andersson Sandström som har sina lokaler på området. Galleri Andersson Sandströms två ägare och curators, Sara Sandström Nilsson och Stefan Andersson, sätter ihop den bienniala utställningen ”Umedalen skulptur” ur vilken Christer Ohlsson på Balticgruppen väljer konstverk att köpa in till parkens permanenta samling. Galleriet kan även låna skulpturer från konstnärer som de sedan förmedlar vidare till potentiella köpare, skulpturparken fungerar alltså även som en förlängning av galleriet.[28]

Föreningen Konstvägen Sju Älvar liknar Konstvägen med en skulpturled och den liknelsen låter överkomlig, precis som parken. Men dess egentliga längd, 35 mil, tar ifrån Konstvägen möjligheten att jämföras med en skulpturpark eller led. Konstvägen har byggts upp tvärtemot hur en skulpturpark eller ett museum fungerar med relativt lite konst på stor yta. Skulpturparken är ett område som man stannar i, eftersom Konstvägen är lagd längs en väg är

[27] Wachtmeister, Marika (red.). 2004. *Wanås Historia.* Harrison, Dick ”Historien om Wanås” s.22. Stiftelsen Wanås Utställningar. Knislinge.
[28] Sara Sandström Nilsson. Ägare och curator för Galleri Andersson Sandström. 2006.01.16 Muntlig källa

det oundvikligt att inte se Konstvägen mer som en resa än ett besök. Till skillnad från en skulpturpark reser man inte till Konstvägen man reser längs den. Storleken på Konstvägen förändrar inte bara besöket på så sätt att den håller besökaren i rörelse, utbudet förändras också. Museer och parker erbjuder inte bara konst för besökaren idag. I byggnaden, eller på området finns det oftast förutom konsten även en giftshop och ett café eller en restaurang. Besöket kan på så sätt delas in i olika faser och förlängas. De extra funktionerna fungerar också som inkomstbidragare, ju mer pengar besökaren spenderar under besöket desto bättre ekonomi för organisationen. Speciellt viktiga blir dessa extra funktioner då besöksavgiften håller på att försvinna. Konstvägen har dock inget café eller någon giftshop. Naturligtvis finns det både caféer och restauranger längs vägen, men inget samarbete mellan Konstvägen och dessa. Just på grund av Konstvägens storlek är Konstvägen en konstutställning som verkligen behöver planerade vilopauser i form av t.ex. ett café, men ingen sådan paus erbjuds i turistinformationen eller på deras internetsida. Konstvägen skulle kunna ha ett givande samarbete med kommunerna gällande mat, fika, bensin och övernattning. Som ideell organisation kanske det skulle ge lite extra inkomst men det skulle även hjälpa besökaren att planera sitt besök och få den bästa upplevelsen av Konstvägen. Det skulle t.ex. vara bra att veta var den sista bensinmacken finns på så och så många mil, information som skulle kunna göra eller förstöra ett besök.

Konstvägen som monument

Jag tycker inte att det går att diskutera Konstvägen Sju Älvar som tolv individuella tillfällen att se samtidskonst. Eftersom Konstvägen Sju Älvar är ett projekt som binder samman alla tolv skulpturerna måste man också titta på vad den fyller för funktion i sin helhet. Var och ett av konstverken som medverkar i Konstvägen Sju Älvar fyller en funktion som individuella konstverk på sina egna platser. Men eftersom föreningen hanterar Konstvägen som en helhet är det viktigt att försöka se hur den helheten är tänkt att fungera. För att kunna definiera Konstvägen har jag valt att jämföra den med ett monument.

Eftersom Konstvägen är ett projekt med offentlig konst har föreningen Konstvägen Sju Älvar inte satt några krav på Konstvägens besökarantal, konsten finns där för alla och ingen att se. Den kommer att stå där tills den försvinner och dess vara eller icke vara har ingenting med hur många som ser den. Ett krav som många museer antagligen skulle vilja slippa men som de är beroende av för fortsatt verksamhet. Konstvägen har ingen hyra att betala eller lokaler att underhålla. Den enda löpande utgiften verkar vara underhåll av verken, men om man stannar och tittar på konstverken så verkar det inte som om föreningen håller så hårt på underhållet. Föreningen har reparerat Whilborgs verk när rep har skurits av, men i övrigt så står det mesta oreparerat. Konstverken står längs vägen oavsett besökarantal som delar av ett monument för samtidskonst. Men eftersom Konstvägen Sju Älvar även är menat att vara en turistförening så borde det finnas ett intresse för besökarantalet. Vid förfrågan om besökarantal har jag fått föreslaget att man kan ställa sig vid varje konstverk och räkna antalet besökare som stannar. Föreningen har ingen statistik över besökare, men säger att konstföreningar brukar besöka Konstvägen.[29] Torneús valde att svara på besökarfrågan genom att hävda att skulpturerna tack vare sin placering utanför ”det visuellt dundrande stadsrummet” sågs av 100% av de förbipasserande, vilket jag tycker är att smidigt undvika frågan. De har ingen aning om vem eller hur många som ser Konstvägen.

Konstvägen kan tyckas ha en närmast kolonialiserande existens. Likt kommunismens monument i det forna östblocket är Konstvägen ett sorts propagandamonument.[30] Med uttalat syfte att ge kommunerna möjlighet att ta del av samtidskonst har man placerat ut de tolv

[29] e-post Ersson, Sam. Ordförande i Konstvägen Sju Älvar. 2005.11.22 se bilaga 2
[30] Meecham, Pam & Sheldon, Julie. 2000. *Modern Art: A Critical Introduction*. Routledge. London & New York. s. 38

verken i en, vad Tornéus kallar ”på sätt och vis konstfattig provins”.[31] Konstvägen ska fylla tomrummet i kommunerna och visa folket ”den nya politiken”. Men, Konstvägens skulpturer är inte placerade i samhällen längs Konstvägen, de är placerade i anslutning till eller långt utanför samhällen. Konstvägens offentliga konst fungerar inte som annan offentlig konst vars syfte är att vara tillgänglig för alla. Tvärtemot har Konstvägen gjort sina verk svårtillgängliga. Eftersom föreningen säger sig vilja föra ut samtida konst till kommuner som annars inte haft råd att investera i den undrar jag varför man gjort den så otillgänglig för dem som den borde vara till för.
Jag har svårt att kunna motivera värdet i att bekosta dessa, i vissa fall tillfälliga, skulpturer då föreningen inte gjort dem direkt tillgängliga för de som bor i kommunerna eller kan visa att de drar besökare som indirekt investerar i kommunerna.

Det är ungefär hundra år sedan Arthur Hazelius uppförde samevistet på Skansen i Stockholm i hans vision om ett Sverige i miniatyr. Full av nationalromantik blev Skansen en exotisk dröm om Sverige med dalkullor och lappberg. Då handlade det om att ta det lantliga till staden. Konstvägen har vänt på situationen och tagit stadskultur ut på landet, i grunden finns det kvar en tanke om det exotiska. Hazelius ville visa och lära stadsborna om Sverige, Föreningen Konstvägen Sju Älvar vill visa och lära de som bor längs Konstvägen om samtidskonst. Men det går inte att bortse från att Konstvägen har genomförts med ett stadsperspektiv på omgivningen. Föreningen verkar ha tittat på skogen längs Konstvägen enbart som outnyttjad mark, inte folks egendom eller offentliga rum. Ivar Tornéus säger att Konstvägen inte har samma ”visuella dunder” som staden och därför syns konsten bättre, men vad som kan betraktas som visuellt dunder måste växla med omgivningen.[32] Bara för att man inte kan se annonser eller varumärken betyder det inte att omgivningen är tyst. Faktum är att vägen ansågs gå genom så vacker natur att man startade en turistförening för att få fler att se den på 1960-talet. Konstvägen Sju Älvar har inte glömt bort sitt arv från 1960-talets turistförening, men naturen är inte längre tillräcklig för en upplevelse utan något som förhöjer upplevelsen av konsten som placerats längs sträckan. Skogen och naturen som omger skulpturerna representerar i det här fallet vårt ursprung och står i kontrast mot den samtida konsten som placerats i den. Greenberg hävdade att vår finkultur var ett artificiellt inslag i våra liv, längs

[31] Dokumentation av seminariet *Upptäcktsresande i den offentliga konsten Ett seminarium om möjliga och omöjliga uppdrag* Edsvik Konst och Kultur. Stockholm. 2000 05 09
[32] Dokumentation av seminariet *Upptäcktsresande i den offentliga konsten Ett seminarium om möjliga och omöjliga uppdrag* Edsvik Konst och Kultur. Stockholm. 2000 05 09

Konstvägen blir det extra tydligt då den intar en juxtaposering med naturen. Tillsammans skapar de en kontrast som separerar dem och förtydligar varandra.
Eftersom Konstvägen är menad att upplevas i sin helhet måste man tolka det som att den främst är till för konstintresserade turister. Den upplevelse som Konstvägen ger när man åker längs den är vad som verkar ligga föreningen närmast om hjärtat. Samarbetet låter fint i motiveringen till varför kommunerna ska delta i detta projekt, men verkar endast vara morötter för att kunna genomföra projektet. Intresset ligger inte i första hand hos de som bor vid *en* skulptur utan hos dem som tar sig an *hela* Konstvägen.

Jag vill kalla Konstvägen för ett monument för samtidskonst på grund av att alla de tolv konstverken inte är oberoende av varandra. De fungerar alla utan varandra, men deras placering kan endast förklaras genom att de är delar av ett projekt. Konstvägen är ett projekt som har utökats med tiden och det har tillkommit konst vid olika tillfällen. Något verk har hittills inte tagits bort längs vägen, ett par av verken har begränsad livstid och vad som händer med dem när de ”levt klart” är fortfarande osäkert enligt Sam Ersson, föreningens ordförande. Sett till vart och ett av verken är de inte beroende av varandra och det möjliggör en flexibilitet i Konstvägens utförande. På grund av den flexibiliteten har man kunnat utöka konstvägen med två konstverk efter att den invigts. Alla verken är dock platsspecifika, de är skapade utifrån platsens förutsättningar. Det betyder att de flesta inte kan flyttas, de har sin betydelse endast på den platsen de är skapade för. De två nyaste verken längs Konstvägen har även anknytning i lokal historia.[33] De är även de enda skulpturerna som har haft krav på tåliga material när de uppförts. Eftersom konstnärerna har valt att arbeta med den lokala historien på mer eller mindre tydliga sätt och i bestående material så har de gjort sina skulpturer i Konstvägen till minnesmärken inom monumentet.

Vad händer när de nya skulpturerna tillverkas i material som marmor och titan och knyter an till lokal historia? Inte nog med att skulpturerna blir minnesmärken, de blir även eviga bitar i detta projekt för offentlig samtidskonst. Att ha samtidskonst som är evig är en motsägelse. Samtidskonst kan inte förbli samtida för alltid, förr snarare än senare blir den dåtid. Genom att använda mer hållbara material blir Konstvägen permanent i ordets sanna bemärkelse. De tio första skulpturerna hade inga krav på materialval vilket gav konstnärerna friheten att göra vad de vill. Det faktum att skulpturerna skulle förfalla behöver inte vara något negativt, i mitt

[33] http://www.konstvagen.se/konstverk.php?kostID=11 01. 2006.01.15
http://www.konstvagen.se/konstverk.php?kostID=12 2006.01.15

samtal med Wretman (som bidragit med skulptur ”8 11”) sa han sig inte ha något emot att hans skulptur förföll.[34] Det finns en estetiskt tilldragande tanke i att det som börjar som samtida skulptur förfaller och förmultnar allt eftersom skulpturen dras in i dåtida sammanhang. Om Konstvägen nu har valt att sätta vissa materialkrav på de nya skulpturerna så anser man att konsten ska hålla längre än den hittills gjort. I och med kravet på tåligare material undviker man inte bara restaurering av konstverket utan får en närmast museal funktion. Konstvägen får som uppgift att *bevara* ett urval av samtida konst istället för att enbart *distribuera* den som det ursprungliga syftet verkar ha varit.

När Karlholm diskuterar monument i ”Det tomma monumentet” hävdar han att monumentets inskription är avgörande för dess existens. Utan inskription blir monumentet ”hemlöst” och kan betyda vad som helst. Monumentet har alltid ett syfte och det ligger i inskriptionen att tala om för betraktaren vilket det syftet är. Ett monument utan inskription blir närmast meningslöst.[35] Konstvägen är även den beroende av inskriptionen för att tala om för besökaren *vad* den besöker. Vägskyltarna binder ihop skulpturerna och vägleder besökaren. Men i det här fallet är vägledningen faktisk, inte retorisk som monumentets inskription. Vägskyltarna markerar att besökaren är *på* Konstvägen Sju Älvar, inte varför den existerar. Om Konstvägen Sju Älvar skulle vara ett monument så skulle det alltså enligt Karlholm vara meningslöst. Konstvägen är inte skapad för att vara ett monument, men den har potential att omkodas till ett. Beroende av vad som kommer att hända med Konstvägen allt eftersom skulpturerna förfaller så kommer i alla fall de skulpturer av mer slittåliga material att stå som monument, minnesmärken över Konstvägen Sju Älvar.

Konstvägens funktion

Samtidigt som offentlig konst ofta burit ett mer eller mindre tydligt budskap för betraktaren att läsa så fyller det även en rent estetisk funktion.
Som exempel på offentlig konst är Konstvägen inte tillmötesgående vad det gäller stil på monumentet. Konstvägens funktion är att sprida samtidskonst och samtidskonst bryter generellt sett mot det konventionella och det som kan räknas som kitsch. Konstvägen Sju Älvar säger i sina stadgar att de ska arbeta för utveckling av kulturen och att använda sig av

[34] Wretman, Fredrik. Konstnär. 2005.11.28 muntlig källa
[35] Hall, Thomas m.fl. (utg.). 2001. *Vad betyder Verket? Konstvetenskapliga studier kring måleri, skulptur, stadsplanering och arkitektur.* Karlholm, Dan. *Det tomma monumentet*. Stockholm

kitsch konst skulle inte passa ihop med det påståendet. En utveckling betyder att man för något framåt och då måste man utforska nya uttryck. Sett ur det perspektivet måste konsten längs Konstvägen vara samtida.
Konstvägen Sju Älvar har försökt att bryta ner de fördomar som fanns om samtida konst i de kommuner som vägen korsar genom att låta Konstvägen vara en utgångspunkt för andra projekt längs sträckan. Skolor och föreningar har använt Konstvägen som bas för undervisning och praktiskt arbete.[36] Genom att arbeta med konstverken har föreningen försökt att förankra konsten hos de boende längs vägen och på så sätt öka viljan att behålla konstvägen i kommunerna.[37]

Föreningen Konstvägen Sju Älvar har försökt att dela upp Konstvägen. Dels så finns Konstvägen som turistattraktion och konstutställning, men även som kunskapskälla för de boende längs Konstvägen. Konstvägen i sin helhet är något som man tänkt för besökarna, medan de enskilda verken är tänkta för de boende. Konstvägen Sju Älvar har fört ut samtidskonst till landsbygden, på så sätt har man kunnat engagera kommunerna i andra projekt om samtidskonst. Konstvägen går igenom fem kommuner, varje kommun har åtminstone ett verk, vissa kommuner har flera. Tornéus påstår att dessa verk har 100% synlighet eftersom de saknar stadens visuella dunder, men om man ser till verken lokalt så borde de falla under samma regel som annan offentlig konst.[38] Likt den offentliga konsten i staden är nog även de här verken offer för vardagens kamouflering efter en tid. Separat måste Konstvägens verk bli för den ständigt förbipasserande vad alla verk blir så småningom, osynliga, trots att Konstvägen, som Tornéus påpekar, saknar stadens visuella dunder.[39] Människans förmåga att rensa bland uttrycken i omgivningen för att skapa sig en helhet som man klarar av borde även kunna tillämpas utanför staden. För dem som ofta passerar verken längs Konstvägen borde konsten efter ett tag försvinna i vardagsbruset.

Eftersom den även är tänkt som en turistattraktion så hoppas man att Konstvägen kan locka turister, och att turisterna kommer att stanna till i samhällen på vägen och spendera pengar. Funktionen som turistmål är också den som väger tyngst när man ser fördelningen av de två. Föreningen vill att man ska uppleva Konstvägen i sin helhet, inte i bitar. I sin helhet är Konstvägen en krävande utställning. Det är få verk utspridda på en stor yta som kräver

[36] http://www.konstvagen.se/main_frame.php?expand=1&pageID=26 2005.09.04
[37] e-post från Ersson, Sam. Ordförande i föreningen Konstvägen Sju Älvar. 2006.01.05 se bilaga 4
[38] e-post från Torneús, Ivar. Studierektor vid Konsthistoria, Umeå Universitet. 2005 12 27 se bilaga 3
[39] e-post från Torneús, Ivar. Studierektor vid Konsthistoria, Umeå Universitet. 2005 12 27 se bilaga 3

organiserade besökare. Tornéus hoppas att konstverken är så ”starka och mäktiga” att de ska räcka för att göra en resa. Men en resa på 35 mil kräver planering, som privat besökare behöver man en bil, bensin, och övernattning. Som resmål är Konstvägen fortfarande relativt oorganiserad. Det finns till exempel ingen information om bensinstationer, restauranger och övernattning längs vägen som vittnar om ett samarbete med företag i kommunerna. Med tanke på de långa sträckorna utan till exempel bensinstationer skulle sådan information kunna anses både nödvändig för besökaren och gynna kommunernas företag. Om man engagerat kommunernas företag och kanske framförallt Hotell Borgafjäll vid slutet av vägen hade man kunnat skapa en riktig paketresa. Idag finns inget sådant samarbete.

Konstvägen är ett turistmål med ganska smal publik. På grund av alla de krav som Konstvägen ställer på sina besökare sållar den även ut en stor grupp. Besökaren måste vara konstintresserad och väl påläst för att kunna uppleva Konstvägen som det är tänkt, där skulpturerna är uppenbarelser längs en resa. Den är dyr att besöka även jämfört med dyra museer. Med dagens bensinpris på ca: 10 kr/l. och beräknat att man startar och slutar besöket på samma punkt så kostar bara resan för besöket ca: 700 kr. I en fullsatt personbil innebär det en ”biljettkostnad” på 140 kronor per person. Konstväegn är även tidskrävande och mat borde även räknas in som en kostnad eftersom besöket tar minst 7 timmar. Anledningen till varför konstsällskap nämns som en stor andel av besökarna är antagligen för att det är ett besök som kräver stor organisation och kostar mycket, speciellt om man tänker på att det är offentlig konst som annars är både gratis och tillgänglig.
Tornéus val att jämföra Konstvägen med ”Spiral Jetty” och ”Lightening Fields” tycker jag förklarar vilket sorts turistmål man har skapat här och det är ett sekundärt turistmål. Först och främst är Konstvägen en prestation. Det absolut viktigaste i det här projektet har varit att genomföra det som ett konstprojekt. Mina försök att luska ut tankarna kring projektet innan det genomfördes har alla resulterat i att både turismen och den utbildande faktorn är funktioner som tillskrivits projektet i efterhand för att legitimisera projektet. ”Spiral Jetty” och ”Lightning Field” är verk kända för betydligt fler än de som har besökt dem och det finns nog hopp om att Konstvägen ska jämföras med de konstverken av fler än enbart föreningens medlemmar.

Sammanfattning

Mitt intresse för Konstvägen Sju Älvar väcktes av ett reportage om konstverkens behov av reparation. Jag hade inte hört talats om projektet tidigare och blev nyfiken på hur det fungerade att ställa ut konst längs en landsväg. När jag sökte mer information om Konstvägen så stötte jag på flera olika frågor om projektet. Föreningen Konstvägen Sju Älvar har många järn i elden, deras mångfald fick mig främst att undra *vad* Konstvägen egentligen var? Konstvägen som konstutställning var själva grunden för föreningen och jag har försökt att analysera den för att få svar på mina tre frågor, vad den är, varför den finns och för vem den är till för?

Föreningen Konstvägen Sju Älvar är en utveckling av Föreningen Sju Älvar som grundades på 1960-talet. Vägen löper från Holmsund på Västerbottens östkust och slutar utanför Borgafjäll i södra Lappland och är allt som allt 35 mil lång. Med hjälp av bland annat EU-bidrag bidrag från Statens Konstråd ombildades föreningen på 1990-talet till Konstvägen Sju Älvar. 1996 invigdes det första konstverket och 2004 placerads det 12:e, och hittills sista konstverket ut. Föreningen valde ut konstnärerna och konstnärerna fick sedan själva välja platsen för sitt konstverk. De hade inga specifika krav inför sitt arbete från föreningen. Konstvägen är ett projekt som använder vägen som utgångsplats för en konstutställning. Vägen är en del av vårt offentliga rum som vanligtvis är relativt tomt på konst. Mer vanligt att se konst i vårt offentliga rum är på torg och i parker. Jag har tittat lite närmare på det offentliga rummet och den offentliga konsten. Jag jämförde torgets och museets olika förutsättningar som plats för konst och såg att uppfattningen om konstens originalitet kan ändras utefter de olika platsernas förutsättningar. Monument är en del av den offentliga konsten, de kan tjäna olika syften och jag förklarar att det är det representativa monumentet som jag kommer att jämföra Konstvägen med.

Föreningen Konstvägen Sju Älvar kallar Konstvägen för en skulpturled. Ett annat forum för skulpturer är skulpturparken och jag tittat närmare på den formen av utställning. Jag använder mig av Wanås skulpturpark och Umedalens Skulpturpark i Umeå i jämförelsen. Den stora och avgörande skillnaden mellan en skulpturpark och Konstvägen är dels tillgängligheten och att skulpturparken är en slutdestination för ett konstbesök medan Konstvägen är ett konstbesök som man reser längs. Besöket är själva resan.

För att kunna svara på frågan om vad Konstvägen är valde jag att jämföra den med ett monument av den representativa sorten. Konstvägen är ett projekt för offentlig konst, till skillnad från den offentliga konstens ofta centrala placering i ett samhälle ligger Konstvägens

tolv verk oftast utanför de samhällen som Konstvägen går igenom. De tolv skulpturerna längs Konstvägen skulle fungera individuellt, men eftersom de alla ingår i Konstvägen som ett projekt för offentlig konst måste man titta på vilken funktion de som en enhet. Jag jämför Konstvägen med propagandamonument på det sättet att Konstvägen Sju Älvar beslutat att det behövdes samtidskonst i den här regionen utan någon dokumenterad begäran ifrån de som bor i området. Tvärtom har projektet stött på motsättningar som man försökt att lösa genom att arrangera projekt för dem som bor i området kring skulpturerna. De två senaste tillskotten längs Konstvägen är de enda som haft krav på slittåliga material. De nya kraven på skulpturerna indikerar en ändring av syfte med Konstvägen från *distributör* av samtidskonst till *bevarare* av ett visst utsnitt av samtidskonst.

Efter att ha jämfört Konstvägens kvalitéer med konstmuseets, torgets, skulpturparkens och monumentets drar jag slutsatsen att Konstvägen är en fusion mellan en turistattraktion och en utbildningstanke. Men främst är den ett resultat av en förenings vision om ett storartat konstprojekt som sedan tillskrivits funktionerna som turistattraktion och utbildande i efterhand.

Käll- och Litteraturförteckning

Otryckta Källor:

http://www.konstvagen.se/main_frame.php 2005.09.04

http://www.konstvagen.se/main_frame.php?expand=1&pageID=26 2005.09.04

http://www.konstvagen.se/konstverk.php?kostID=11 01. 2006.01.15

http://www.konstvagen.se/konstverk.php?kostID=12 2006.01.15

http://www.lightningfield.org 2006.02.03

http://www.robertsmithson.com/earthworks/spiral_jetty.htm 2006.01.24

Muntliga källor:

Wretman, Fredrik. Konstnär 2005.11.28

Sandström Nilsson, Sara. Ägare och curator för Galleri Andersson Sandström. 2006.01.16

Lindström, Mats. Vägverket, Umeå. 2006.01.30

E-post:

Ersson, Sam. Ordförande i föreningen Konstvägen Sju Älvar. 2005.11.22

Ersson, Sam. Ordförande i föreningen Konstvägen Sju Älvar. 2006.01.05

Torneús, Ivar. Studierektor vid Konsthistoria, Umeå Universitet. 2005 12 27

Litteratur:

Dokumentation av seminariet *Upptäcktsresande i den offentliga konsten Ett seminarium om möjliga och omöjliga uppdrag* Edsvik Konst och Kultur. Stockholm. 2000.05.09

Dorfles, Gillo. 1970. *The World of Bad Taste*. New York. Greenberg, Clement. 1939. “The Avant-Garde and Kitsch”.

Hall, Thomas m.fl. (utg.) 2001.*Vad betyder verket? Konstvetenskapliga studier kring måleri, skulptur, stadsplanering och arkitektur*. Karlholm, Dan. *Det tomma monumentet*. Stockholm.

Konstvägen Sju Älvar. *350 kilometer intryck.* 2004

Meecham,Pam & Sheldon, Julie. 2000. *Modern Art: A Critical Introduction*. Routledge. London & New York.

Michalsky, Sergiusz. 1998. *Public Monuments in the Third World*. London

Musil, Robert. 1992. *Historier som inga är*. Stockholm "Minnesmärken".

O'Doherty, Brian. 1999. *Inside the White Cube The Ideology of the Gallery Space.* Expanded Edition. University of Californa Press. Berkeley, Los Angeles & London.

Rörby, Martin. 2002. *David Helldén Modernistisk visionär på traditionens grund*. Stockholmia Förlag. Stockholm.

Schubert, Karsten. 2002. *The Curator's Egg The evolution of the museum concept from the French Revolution to the present day.* One-Off Press. London.

Upptäck Västerbotten! Sevärt Västerbottens Län. 2005

Venturi, Robert m.fl. 1977. *Learning From Las Vegas: The Forgotten Symbolism of Architectural Form.* Revised Edition. The MIT Press. Cambridge, Massachusetts & London, England.

Red. Wachtmeister, Marika. 2004. *Wanås Historia.* Harrison, Dick "Historien om Wanås"s.22. Stiftelsen Wanås Utställningar. Knislinge.

Bildförteckning:

Omslag: Kent Karlsson "Hägring" fotograf: Johanna Pergefors
Bild 1: Karta över Konstvägen http://www.konstvagen.se 22.01.06
Bild 2: Fredrik Wretman "8 11" fotograf: Göran Furstedt
Bild 3: Olof Tällström "Ett Ljusfenomen" fotograf: Göran Furstedt
Bild 4: Walter De Maria "Lightning Field"
http://www.usc.edu/schools/annenberg/asc/projects/comm544/library/images/797.html
03.02.06
Bilaga 1: Mats Caldeborg "Plats Nord 63° 40' 8 Ost 20° 20' 6'' fotograf: Mats Caldeborg

Fredrik Wretman ”8 11” fotograf: Göran Furstedt

Ulf Rollof ”Eldsoffa” fotograf: Göran Furstedt

Gunilla Wihlborg ”Väg ledning” fotograf: Göran Furstedt

Sigurdur Gudmundsson ”Poem för en imaginär älv” fotograf: Göran Furstedt

Kari Cavén ”Konstväg” fotograf: Göran Furstedt

Monika Larsen Dennis: ”Återkallelse” fotograf: Sam Ersson

Olof Tällström ”Ett Ljusfenomen” fotograf: Göran Furstedt

Mikael Richter: ”En Laddad Plats” fotograf: Göran Furstedt

Kent Karlsson ”Hägring” fotograf: Göran Furstedt

Solfrid Mortensen ”Himmlemöte” fotograf: Göran Furstedt

Anna-Karin Furunes: ”Nybyggarkvinnan” fotograf: Sam Ersson

bilaga 1

Konstvägen Sju Älvars 12 skulpturer

Mats Caldeborg: Plats Nord 63° 40,'8
Ost 20° 20,'6

Fredrik Wretman: 8 11

Ulf Rollof: Eldsoffa

Gunilla Wihlborg: Väg ledning

Sigurdur Gudmundsson: Poem för en imaginär älv

Kari Cavén: Konstväg

Monika Larsen Dennis: Återkallelse

Olof Tällström: Ett ljusfenomen

Mikael Richter: En laddad Plats

Kent Karlsson: Hägring

Solfrid Mortensen: Himmel möte

Anne-Karin Furunes:
Nybyggarkvinnan

bilaga 2

Från: Sam sam.ersson@ktv.asele.se

Skickat: den 22 november 2005 07:45:29

Till: ”Johanna .” fadein_out£hotmail.com

Ämne: Re: Konstvägen Sju Älvar

Hej Johanna!

Jag har försökt att besvara Dina frågor enligt nedan. Vill Du komplettera eller återkomma med ytterligare frågor är Du välkommen.

Jag förmodar att Du har tillgång till vår hemsida: www.konstvagen.se

Bästa hälsningar

Sam E

----- Original Message -----

From: "Johanna ." <fadein_out@hotmail.com>

To: <sam.ersson@ktv.asele.se>

Sent: Tuesday, November 15, 2005 12:21 PM

Subject: Konstvägen Sju Älvar

> Hej!

>

> Mitt namn är Johanna Pergefors och jag läser konstvetenskap vid Södertörns

> Högskola i Stockholm. Jag skriver min c-uppsats i höst och har valt att

> skriva om Konstvägen Sju Älvar. Jag har några frågor om er verksamhet och

> Konstvägen och undrar om du skulle kunna svara på dem?

>

> Tack på förhand!

> /Johanna Pergefors

>

>

> På er hemsida skriver ni att Konstvägen Sju Älvar var ett EU-finansierat

> projekt som gick ut på att skapa konstverk utmed vägen, var det ett projekt
> för flera EU-länder?
Svar: Nej
>
> Får Konstvägen Sju Älvar årligen bidrag från EU för att upprätthålla
> Konstvägen, eller är det kommunerna som ska se till dess fortlevnad?
Svar: Nej inget bidrag från EU. Konstvägen Sju Älvar är en ideell förening med de fem kommunerna Umeå, Vännäs, Bjurholm, Åsele och Dorotea som medlemmar och de är medlemmarna som genom en årlig medlemsavgift ger en viss ekonomi till föreningen.
>
> Har ni arrenderat marken från privata markägare utmed Konstvägen, eller är
> det kommunens mark ni använt för konstverken?
Svar: Det är arrenderad mark från privata för tio konstverk. Samtliga markarrenden är gratsi för Konstvägen.
>
> Om det är privata markägare som ni arrenderar av, kan de säga upp arrendet
> och vad händer med konsten i så fall?
Svar: Enligt avtalen finns en långsiktig planering och markägaren eller Konstvägen kan säga upp avtalen dock med några års framförhållning. Flera av konstverken har en begränsad livstid och när deras tid är över får vi se hur vi då gör.
>
> Vilka effekter har Konstvägen haft på medlemskommunerna?
Svar: Svårt att säga men flera av medlemskommunerna har gjort aktiviteter i anslutning till konstverken. Den positiva effekten kan man dock se i ett flertal aktiviteter från de lokala konstföreningarna, studieresor mm.
>
> Kan man räkna antalet besökare?
Svar: Ja man kan räkna antalet men bara via fysisk räkning, d v s att en person befinner sig vid konstverken och räknar - intervjuar besökare. Det finns ingen automatisk räkning med t ex fotocell eller liknande.
>
> Hur många åker Konstvägen enbart för konsten?

Svar: Svårt att säga men det kommer ständigt besökare som åker enbart för att se konstverken. Konstföreningar som gör studieresor m fl.

>

> Vilka reaktioner har allmänheten haft på konstverken?

Svar: I stort sett bara positiva. Vid starten av projektet med att placera ut konstverk så blev det en del lokala reaktioner kring några konstverk. Vi har haft en viss skadegörelse på något konstverk. Vägledning har drabbats av att personer skurit av repen och tagit med sig ett antal meter. Vi har dock vid varje tillfälle reparerat detta.

>

> Hur har Konstvägen påverkat Borgafjäll? Har de märkt en ökning av besökare

Svar: Svårt att säga men de olika organisationer som gjort studieresor efter konstvägen har ju självklart tillfört besöksnäringen i Borgafjäll positiva effekter.

> på grund av Konstvägen?

bilaga 3

Från: Ivar Tornéus Ivar.Torneus@arthist.umu.se
Skickat: den 27 december 2005 09:44:33
Till: ”Johanna .” fadein_out@hotmail.com
Ämne: Re: Konstvägen Sju Älvar

Hej'

SZent omsider får du svar

Eftersom det finns en styrelse för Konstvägen Sju Älvar som Du kan nå via deras hemsida så bör du nog ställa frågorna till dem. Som jag förstår så finns där idag även någon form av konstnärlig kompetens som skall bevaka att konstverken funkar "konstnärligt" dvs att dom underhålls på ett sådant sätt att konsten inte "förfaller" .

Konstvägen projektet är ett projekt som ju var tänkt att fortsätta (under den tid som jag var med) och att den första fasen bestod av 10 konstverk. Sedan kom det 11:e och därefter det 12:e.
Vilka planer som fins idag måste du fråga styrelsen.

Ang livstiden ooch underhållet måste du oxå fråga styrelsen.
I den ursprungliga tanken fanns dock tanken på att de olika kommunerna med sina tekniska nämnder etc och annan kompetens mycket väl skulle kunna garantera konstverken en lång livstid.

Tanken bakom Projektet var bl a att ge icke konstvana mnsk i glesbygd kontakt med samtidskonst. Något som dessa kommuner ej har råd att satsa på. De olika konstnärerna tillbringade en tid på plats efter att konstverken uppförts. En del gjorde performance med pensionärer, snöskulpturer med skolbarn, grillgrytor med elever, osv. det var viktigt att få möta en samtidskonstnär och på så sätt få "yrket" och det "kreativa arbetet" att synas. Något som är belagt med många

fördomar och olika attityder.

Projektet är ett Dialog- projet som skall skapa "ringar på vattnet
och stimulera till nytändningar och kreativa lösningar som har sin
utgångspunkt i konsten och dess ev betydelse för sin omgivning

Dialog :
konst - natur
konstnär - det omgivande samhället
konst - upplevelseturism
konst - regional utveckling
osv

Vi valde konstnärer som vi ansåg skulle kunna ta upp dialogen KOnst - Natur.

Besöksiffror???? Ja ja - Det fantastiska med Konstvägen konst till
skillnad från annan konst i det visuellt dundrande stadsrummet är att
denna konst ses av 100%. Ingen kan undgå att se verken dvs denna
Road Art som bara fyller synfältet och dyker överraskande upp på
platser där man inte förväntar sig konst.
Dessutom är verken så strarka och mäktiga att dom kan vara mål för en
resa. Dvs att konsten är så stark och intrtessant att man "söker" sig
till den. Att resan är värd att göra. Jfr Spiral Jetty, Lightning
Field osv

Good luck

/Ivar T

Hej!

Mitt namn är Johanna Pergefors och jag skriver om Konstvägen Sju
Älvar för min c-uppsats i Konstvetenskap vid Södertörns Högskola.

Jag kontaktade er tidigare angående forskning om Konstvägen Sju Älvar. Jag har några undringar om Konstvägen och blev hänvisad er av Patrik Förberg på Statens Konstråd. Skulle du kunna svara på mina frågor?

Mvh
Johanna Pergefors

I ett seminarieinlägg (Upptäcktsresande i den offentliga konsten 2000) säger du att Konstvägen Sju älvar var ett projekt som pågick under sju år. Betyder det att projektet ska anses avslutat idag och hur påverkar det Konstvägen Sju Älvar?

Vissa av verken har en begränsad livstid, Har även Konstvägen en begränsad livstid?

Finns det någon bakomliggande tanke om allmänbildning eller liknande för projektet, eller var det faktum att det gick att genomföra som fick er att satsa på Konstvägen?

Hur skulle du beskriva projektet?

I sin helhet är Konstvägen Sju Älvar en relativt otillgänglig utställning i och med att den sträcker sig 35 mil. Hur tycker ni att Konstvägen ska upplevas, tycker ni att verken är beroende av varandra eller ska de ses separat?

Hur valde ni konstnärer till projektet?

Många andra konstinstitutioner förlitar sig på besökarsiffror för att motivera sin verksamhet. Hur motiverar ni er existens för kommunerna?

bilaga 4

Från: Sam sam.ersson@ktv.asele.se
Skickat: den 5 januari 2006 00:09:12
Till: ”Johanna .” fadein_out@hotmail.com
Ämne: Re: Konstvägen Sju Älvar

Hej Johanna och Gott Nytt 2006!
Äntligen, men till mitt försvar så har det varit lite "körigt" före julen och under julen har jag prioriterat min familj.
Nu till Dina frågor.
Jag har försökt att så kortfattat som möjligt besvara Dina frågor enligt nedan angivan svar. Jag ställer gärna upp på att svara på ytterligare frågor och då gärna utifrån ett direkt fysiskt samtal, d v s via telefon.
Med bästa hälsningar
Sam

----- Original Message -----
From: "Johanna ." <fadein_out@hotmail.com>
To: <sam.ersson@ktv.asele.se>
Sent: Tuesday, November 29, 2005 11:44 AM
Subject: Konstvägen Sju Älvar

>
>
>
> Hej!
>
> Tack för svaren på mina frågor. Det dök upp några fler som jag undrar om du
> kan svara på.
>

> mvh/Johanna Pergefors
>
> Vissa av verken har en begränsad livstid, Har även Konstvägen en begränsad
> livstid?
Svar: Det är helt riktigt som Du säger att vissa av konstverken har en begränsad tid. Begränsningen beror både på konstverkets status och den miljö som det befinner sig i. T ex "Ett ljusfenomen", som är placerat ute på ett kalhygge. När den unga skogen växer upp så kommer så småningom ljusfenomenet att försvinna bland de uppväxande tallarna och granarna. Samma situation är det också för "Vägledning". Vi har med de senaste konstverken "Nybyggarkvinnan" och "En Återkallelse" haft en strategi att konstverken skall produceras i ett material som inte är påverkbart av klimat eller miljön i övrigt. Vi har också placerat konstverken så att att den miljön inte i ett tidsperspektiv negativt påverkar konstverket.
Konstvägen Sju Älvars livstid är helt beroende på hur medlemmarna, d v s de fem medlemskommunerna ser på sitt engagemang. Min personliga uppfattning är att Konstvägen har den förankring bland medlemskommunerna som gör att framtiden är säkrad för lång tid framåt. Det som möjligen kan negativt påverka är medlemskommunernas ekonomi och att den sätter stopp för en fortsatt medlemssatsning, som i dagsläget dock är mycket liten. Det handlar om totalt 70 000 kr per år för samtliga kommuner, 4 kommuner betalar 10 000 vardera och en kommun 30 000. Även sett ur en ekonomisk synvinkel så ser jag ljust på Konstvägens framtid
.>
> Finns det någon bakomliggande tanke om allmänbildning eller liknande för
> projektet, eller var det faktum att det gick att genomföra som fick er att
> satsa på Konstvägen?
Dern ideella föreningen Vägen Sju Älvar fanns sedan lång tid tillbaka och därmed fanns redan en juridisk person. Mats Caldeborgs ide´om att placera ut konstverk ute i naturen lägen Vägen Sju Älvar ju den bärande delen för bildandet av Konstvägen Sju Älvar. Utifrån den idén och att det gick att ordna den finansiella delen gjorde ju att de entusiastiska personerna och styrelsen för Vägen Sju Älvar kunde genomföra projektet och skapa Konstvägen Sju Älvar.
>

> Hur skulle du beskriva projektet?
> Se ovan. Vill Du få mera "kött på benen" kring den frågan så återkom gärna med kompletterande frågor för Din fråga är ju mycket omfattande egentligen för det handlar ju om hela projektet som jag delvis har besvarat.

> I sin helhet är Konstvägen Sju Älvar en relativt otillgänglig utställning i
> och med att den sträcker sig 35 mil. Hur tycker ni att Konstvägen ska
> upplevas, tycker ni att verken är beroende av varandra eller ska de ses
> separat?
Konstvägen Sju Älvar skall upplevas som en resa av 35 mil intryck, en resa som inte är bara 12 konstverk utan en resa som i sin totala helhet är en konstupplevelse.
>
> Hur valde ni konstnärer till projektet?
> Statens Konstråd tillsammans med det konstnärliga råd som projektet tillsatte valde slutligen ut de olika konstnärerna. När det gäller konstverken nr 11 och 12 så var det Statens Konstråd som föreslog en konstnär som styrelsen för Konstvägen sedan gjorde en studieresa längs Konstvägen och där konstnären fick, utifrån sin intryck, arbeta fram en skiss över det blivande konstverket som sedan styrelsen efter överläggning med konstnären antog.

> Många andra konstinstitutioner förlitar sig på besökarsiffror för att
> motivera sin verksamhet. Hur motiverar ni er existens för kommunerna?
Vi försöker att få kommunerna att inse det värde som deras resp kontverk har för deras kulturverksamhet. Det gäller bl a att få de lokala konstföreningarna att enagera sig för konstverken liksom byaföreningar.